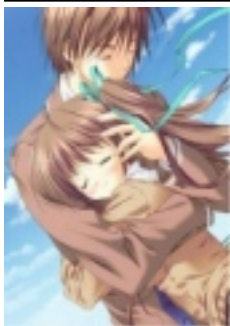

Em Hãy Ở Bên Anh Nhé ! Có Được Không ?

Contents

Em Hãy Ở Bên Anh Nhé ! Có Được Không ?	1
1. Chương 1: Ngày Đầu Tiên Học Ở Ngôi Trường Mới	2
2. Chương 2: Dũng Độ Nam Thâm	2
3. Chương 3: Rắc Rối	4
4. Chương 4: Những Nỗi Mất Mát P1	5
5. Chương 5: Những Nỗi Mất Mát P2	7
6. Chương 6: Những Nỗi Mất Mát P3	8
7. Chương 7: Cảm Ơn Anh Đã Trở Về! P1	10
8. Chương 8: Chương 8 Cảm Ơn Anh Đã Trở Về! P2	11
9. Chương 9: Mùa Oải Hương Năm Ấy	12
10. Chương 10: Hoàng Mai! Chị Là Người Duy Nhất!	13
11. Chương 11: Anh Đang Ở Nơi Nào? Anh Có Hạnh Phúc Không?	14
12. Chương 12: Tình Yêu Vừa Đến Nhưng Anh Lại Nói Anh Phải Ra Đi	14
13. Chương 13: Tình Cờ Anh Đến Bên Em Vòng Tay Ấm Áp Ôm Lấy Em P1	16
14. Chương 14: Tình Cờ Anh Đến Bên Em Vòng Tay Ấm Áp Ôm Lấy Em P2	17
15. Chương 15: Em Là Con Ngốc Luôn Ảo Tưởng Về Tình Yêu Của Anh (kết + Ngoại Truyện)	18

Em Hãy Ở Bên Anh Nhé ! Có Được Không ?

Giới thiệu

Tình yêu tuổi học đường xoay quanh cuộc sống của cô và anh, một tình yêu đẹp đẽ. . . Cô - Một nữ

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-hay-o-ben-anh-nhe-co-duoc-khong>

1. Chương 1: Ngày Đầu Tiên Học Ở Ngôi Trường Mới

Ngôi trường có lẽ là ngôi trường mà bất kì ai cũng muốn học ở đây. 1 ngôi trường đạt chuẩn phải gọi là chất lượng quốc tế. toàn con nhà giàu học toàn

các hotboy hotgirl theo học ở ngôi trường danh giá này

Tại 1 căn biệt thự cổ kính...

6.30 sáng:

-mày có dậy đi học không vậy my? Nhỏ vừa hỏi vừa kéo chăn ra khỏi người nó

-tao xin mày mà 5 phút nữa thôi

-mày có nhanh lên không? Hôm đầu tiên đã bị muộn ọc thì còn mặt mũi nào chứ

-thôi đc rồi mà. Nghe cái giọng của mày mà tao đau đầu muốn chết.

-tao cho mày 15' nhanh lên đi

-biết rồi ạ, cô nương của tôi --

Nhỏ đang ngồi ghế sofa dưới nhà, nó ì ạch bước xuống.

Nó mặc bộ quần áo võ và đeo đai đen ở bụng tóc dài ngang vai đen óng buộc gọn sau gáy Nhìn trông có ai nghĩ nó là tiểu thư đâu. Trông thấy vậy mà đánh đá lăm L

-tao bó tay vs mày rồi, đi học có phải đi học võ đâu chứ con điên này-nhỏ

-kệ tao đi mà hôm nay có tiết học võ mà ^^ hehe mày biết từ nhỏ giờ t toàn mặc quần áo võ đi học chứ có bao giờ mặc đồng phục như mày đâu ^^-nó

-rồi rồi tranh luận với mày chỉ mỗi mồm --nhỏ

-vậy đi xe nhà mày hay nhà tao đây-nó

-xe nhà tao đi, tài xế nhà tao dừng đợi mày lâu lắm rồi đấy --nhỏ

Nói rồi 2 đứa chào quản gia rồi leo lên ô tô riêng để đến trường. trời ơi! Ngôi trường to thật í. Đi bộ chắc mỗi chân rụng rời.

2. Chương 2: Đụng Độ Nam Thâm

-trời ơi, tao chết mất ngày nào đi bộ như này chắc tao đi thi maratong đc đấy -- nhỏ đùa

-mày đứng đợi tao chút nhé- nó

-mày lại đi gây chuyện đấy à- nhỏ

-trời ạ tao đi tìm nhà thể chất học võ thừa mẹ-nó

-rồi rồi mày đi đi nhanh lên cái con này hơi tí là cáu lên không khéo mày thành bà cô ế chồng đấy- nhỏ vừa nói vừa cười.

Rồi nó thong dong đi khắp sân trường. nó đi lạc vào vườn hoa của trường ở đây trồng nhiều loại hoa lắm. nó vốn rất ghét hoa, ghét gấu bông và hình như ghét cả con trai ^^ . Nhưng có lẽ nó thích 1 loại hoa duy nhất là hoa oải hương tím và trước

đến nay cũng chỉ thích 1 người con trai duy nhất chỉ 1 và 1 (chung tình ghê gớm)
Đang dạo bước nó bỗng thấy 1 người con trai đang ngồi dưới gốc cây. Vẻ đẹp
lạnh lùng ghê cơ, mà trước giờ nó cũng không để ý gì nhiều đến bọn con trai đâu
nó chỉ đang muốn tìm đường đến nhà thể chất thôi. Nó vội chạy đến và hỏi:

-xin lỗi-nó

Im lặng

Thì ra cậu ta đang ngủ --

Cậu ta tựa nhẹ đầu vào gốc cây mái tóc bạc ánh kim ánh lên dưới những tia nắng
của mặt trời, vài sợi tóc bay bay trong gió. Phải chăng đây là nam thần bước ra từ
truyện ngôn tình ư ?

Nó bực mình hết sức vì lay mãi cậu ta chẳng dậy. cuối cùng nó cũng nghĩ ra cách,
nó lấy ra chai nước xong cạy rồi hắt ít nước vào mặt cậu ta. (trời ơi ! nghịch như
quỷ vậy bà)

.....

2 đứa chúng nó cứ thế mà đi dọc hết các hành lang để tìm phòng hiệu trưởng. trời
ạ cuối cùng cũng tìm đc nó hét lên mừng rỡ rơi nước mắt. ông hiệu trưởng đợi
sẵn ở đó rồi gọi giáo viên chủ nhiệm lên nhận học sinh.

-các em sẽ học ở lớp 11a1 nhé. -cô giáo nói

Đoạn rồi cô giáo dẫn 2 đứa về lớp chúng nó cứ ngơ ngác ngác như ếch ngồi
đáy giếng --

Lớp học nằm ở tầng 1 dãy nhà 2. Bước vào lớp rồi cô giáo giới thiệu:

-lớp ta hôm nay có thêm 2 bạn nữ mới. 2 em vào đi. Hai em có thể giới thiệu
mình đc ko?

-xin chào mik là nguyễn hải my

-xin chào mik là huyền, mong các bạn giúp đỡ

Trời 2 bạn nữ xinh quá, lớp có thêm hotgirl rồi -hs1

Trời ơi con nhỏ kia sao kì vậy đi học mặc quần áo võ là sao, ghê đây là nơi thi
đấu võ chắc. xinh mà trông hung hăng quá vậy -hs2

-..... thêm nhiều tiếng xì xào. Cô giáo ra hiệu cho các bạn trật tự. nói rồi cô giáo
chỉ chỗ cho 2 đứa chúng nó, lúc này nó mới thực sự bị sock, mặt hằm hằm đi
xuống chỗ. --.

Tua lại thời điểm đang ở chỗ vườn hoa ^^

Nó hắt nước vào mặt hắn, bộ dạng của hắn lúc tỉnh dậy trông hoảng hốt đến nỗi
nó cười không thể bịt miệng đc hahaha

Hắn bực tức không nói được nên lời.

Cười chán chê rồi nó lên tiếng

-Xin lỗi tôi không cố ý tại tôi gọi mãi mà cậu không dậy. mà cho tôi hỏi phòng thể chất ở đâu vậy?-nó

-không biết-hắn

Nó nghĩ thầm cái tên này sao kiêu lời quá vậy trả lời cộc lốc ---

-thôi mà cho tôi xin lỗi được chưa, con trai mà sao chấp con gái thế -nó

Chợt trong đầu hắn nảy ra 1 ý tưởng đen tối hết sức:

-À cô cứ đirẽ... blab bla....-hắn

-cảm ơn nhé- nó

Trông vậy mà cũng tốt bụng ghê hén. Hihi *đỏ mặt*

Nó đi đến chỗ hắn chỉ rồi mơ toang cửa ra 1 phút.

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa-nó hét phai mức long trời lở đất

Cái tên khốn khiếp ấy chỉ cho nó đường đến phòng thay đồ nam.

-con gái gì kì cục tự nhiên vào phòng thay đồ nam là sao-ns1

-chắc nó bị khủng-ns2

Nó đi thẳng mặt đo phùng phùng tưởng như rán đc trứng trên đầu.

đang bốc khói ngùn ngụt thì nhỏ ở đâu xuất hiện cúi gắt lên :

-Mày đi đâu mà lâu thế hả ?-nhỏ cáuuu

-À à tao đi lạc đường í mà ^^ -nó

Nhanh nhanh lên đi bực mình mày hết sức

.....

Quay về thời điểm hiện tại

Cái tên chết bầm này tại sao lại oan gia ngõ hẹp đến thế cơ chứ.

Nó ngồi cạnh hắn ở bàn 2 từ dưới lên và nhỏ ngồi cạnh bạn cậu ta bàn cuối.

Hehe có gì đón đọc chương tiếp nha nếu có gì các bạn để ở cmt nha yêu yêu

3. Chương 3: Rắc Rối

Nó đi về chỗ với 1 vận tốc ánh sang, bỏ cặp xuống mặt bốc khói nghi ngút

Thấy vậy hắn đặc ý mới cố tình trêu ngươi nó:

-sao vui chứ hả ‘nữ sinh biến thái’-mắt hắn đặc ý cười đẽu nó

-cậu....cậu...thật là quá...đáng mà- nó nói không nên hồn

- cứ đợi đấy, tôi sẽ trả thù mà xem...- mặt nó sát khí lườm tên bên cạnh

Trong lúc tình hình đang nóng bỏng vậy mà 2 đứa bàn trên là nhỏ và bạn hắn ta lại có thể cười đùa vui vẻ như vậy chứ.

Tùng tùng tùng...

Tiết đầu tiên là giờ Hóa. Mà nó thì phải gọi là siêu giỏi Hóa rồi, trước khi chuyển đến nó từng học ở 1 trường chuyên Hóa vô cùng nổi tiếng.giáo viên bước vào lớp

nghe nói bà này là sát thủ giờ bà không đưa nào dám nghịch hay quay bài.

Bà bước vào lớp tay cầm cái thước gỗ 50cm gõ dồn dập xuống bàn.

-cả lớp lấy giấy ra kiểm tra 15' tắt cả tài liệu mau cất hết đi đừng để đến lúc tôi bắt được-bà cười 1 cách bí hiểm.

Nó làm bài thi đang vô cùng nghiêm túc và nhanh hết mức, nhanh như tốc độ ánh sáng vậy. nó chỉ mất nửa thời gian đã làm xong. Quay sang bên cạnh là thấy hấn đang xoay sở làm bài nó cười 1 cách tự mãn:

-đường đường là nam nhi mà thua tôi đấy! đồ rùa bò!! Haha-nó cười 1 cách lỗ mãng và quên mất đang ở trong lớp học.

Cả lớp quay lại nhìn nó như vật thể lạ nó vẫn đang mãi cười sặc sụa thì hấn quay sang nhếch môi cười

-để xem cô cười tôi đến bao giờ

Trong lúc ấy bà sát thủ đã bước đến cầm lấy bài kiểm tra của nó. Lúc này nó mới ý thức ra điều gì thì mới im lặng.

-trời ơi quên mất sao tự đứng cười hả hả làm gì vậy? – nó nói thầm rồi tự cốc và đầu mình

Bà la sát cầm bài trên tay, bà mở to mắt và soi từng chữ 1 như làm thí nghiệm sinh học vậy:

-học thì giỏi nhưng sao mà không có ý tứ gì vậy. đang trong lớp mà cười vậy không tôn trọng tôi sao. Em-bà chỉ tay vào nó rồi phát ra 1 câu làm nó muốn ngất ToT CQ NHÀ VỆ SINH 1 TUẦN CHO TÔI

Nghe bà nói vậy, như có 1 tia sét đánh ngang tai nó. Rồi nó quay sang lườm hấn 1 cái

-tên khốn nạn này, sao cứ dây vào hấn là mình đen đủi đường vậy. thật là oan gia mà-nó vừa nói vừa tức anh ách

Hấn nhìn vẻ mặt của nó như vậy thì vô cùng thỏa mãn, đắc thắng._____

CÁC BẠN CHO MÌNH Ý KIẾN VỚI NHA

4. Chương 4: Những Nỗi Mất Mát P1

Nó đang hí hục lau cái nhà vệ sinh toàn những mũi kinh khủng

Nó đeo khẩu trang đeo găng tay đội mũ trùm đầu, kín từ đầu đến chân như ninja vậy -_-.

Nó làm nhanh hết mức có thể. Những giọt mồ hôi lã lã trên khuôn mặt trắng sứ. mái tóc ướt đẫm mồ hôi.

Sau 30' cuối cùng nó cũng được thoát khỏi cái địa ngục ấy.

Nhỏ thấy nó đi ra chạy vội lại bảo:

-Mày xong rồi à? Về thôi! Nhanh lên đi. Sắp đến giờ chiếu phim rồi.

-Mày về trước đi. Tao có việc-Nó thở dốc nói

-Ok mà về sớm đây nhé-Nhỏ vừa nói xong chạy luôn (đồ mê trai bỏ bạn-_-)

Nó ra sân sau trường để tập võ. (không biết mệt hay sao). Nó vừa đâm, đá vào bao gạo vừa trửi:

-Tên khốn khiếp

- đồ bất lương

-tên tiểu nhân bỉ ổi

-%^&*(\$^# \$%^&*(@# \$%^&

-# \$%^&*(# \$%^&*(

Nó trửi đến mức chính nó cũng thấy điếc tai nhưng tay vẫn đâm liên hoàn vào bao gạo. hấn bao nhiêu sự tức giận dồn nén cũng bùng phát trong nó.

-cô nói đủ chưa ? trửi ai vậy ?- hấn đứng nãy giờ nghe nó trửi mới bực mình

hóa ra hấn đứng đây trước lúc nó đến và nghe đâm những câu đang ám chỉ mình

-nói thế sao đủ đc, ám chỉ ai người đó khác biết thôi- nó cười đều nhưng vẫn tiếp tục đâm.....

-tôi chưa bao giờ gặp cái loại con gái như cô cả. gì mà hung hăng đánh đá quá vậy. những cô cái đứng trước mặt tôi 99% luôn tỏ ra dịu dàng, nũng nịu và cố quyến rũ tôi. -Hấn nói ra vẻ đắc chí

-vậy tôi sẽ là 1% còn lại. tôi không phải là loại người chỉ bám theo trai. Vì sao mấy cô gái kia có thể làm bất kì điều gì để làm bạn gái anh. Thật nực cười. tôi chẳng hiểu nổi đầu họ đang nghĩ gì. 1 tên giận cá chém thớt bỉ ổi biến thái như anh sao lại có thể làm họ mê mệt như vậy- Nó tuôn 1 tràng ra như thể trút đc gánh nặng trong lòng.

-TẠI SAO CÔ KHÔNG GIỐNG HỌ ? TẠI SAO CÔ KHÔNG RUNG ĐỘNG TRƯỚC 1 MỸ NAM NHƯ TÔI ? HAY LÀ CÔ ĐÃ CÓ NGƯỜI TRONG LÒNG ?-Hấn nói 1 cách chậm rãi

Bỗng nó bỗng dừng đâm đá vào bao gạo. nó nghe cái từ ‘người trong lòng’.

-Kh.....ô.....n....g.....c.....ó-Nó lắp bắp trả lời

-Cô nói dối !

-Tùy anh thôi ! chẳng ai bắt anh tin. Cuối cùng nó cũng lấy lại bình tĩnh và có giấu sự mất bình tĩnh ấy vào trong, nó quay mặt đi phía khác để tránh nhớ lại những kí ức đau thương ấy.

Cả 2 đều im lặng thì bỗng nhiên gió bắt đầu thổi mạnh hơn, mây đen kéo đến ngày 1 dày đặc. trời sắp mưa và hình như còn mưa rất to nữa, 1 vài hạt mưa nhỏ

bắt đầu rơi.

Bỗng nhiên trạng thái của nó rơi vào hoảng loạn. Nó lấy 2 tay bịt tai nhắm mắt và hét lên

-Aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa

Hồi tưởng :

Nó mắc chứng sợ trời mưa từ nhỏ chắc có lẽ là do mẹ nó mất vì đi biển gặp bão, lúc ấy nó mới chỉ có 5 tuổi. 1 đứa trẻ 5 tuổi đã thiếu đi yêu thương từ người mẹ quả là sự mất mát quá lớn.

Và lúc mưa nó không thể ở 1 mình. Nó sợ cô đơn cả sợ trời mưa nữa.

đang hoảng loạn thì nó bắt đầu khóc. Những giọt nước mắt lăn trên má, những giọt nước mắt đau đớn.

Hắn đang vội chạy vì sắp mưa thì bỗng vòng tay của ai đó ôm chầm lấy eo hắn.

hắn đứng khựng lại.....1 dòng suy nghĩ chạy ngang qua.

Khoảnh khắc ấy, khoảnh khắc rất giống với 2 năm về trước, khi người con gái nó yêu bị tai nạn và mất cũng đã ôm hắn như vậy.

-đừng.....đừng đi.....mà. Tôi xin cậu đấy !-Nó vừa nói vừa khóc tức tưởi.

Rồi bỗng dừng vòng tay lỏng ra, nó ngất rồi trượt xuống thành ôm chân hắn.

Trời âm ầm đổ mưa to, lá cây bụi bay tứ tung mù mịt.

Hắn xoay người, quì xuống, khẽ ôm nó vào lòng.

5. Chương 5: Những Nỗi Mất Mát P2

Nó ngất đi nhưng vẫn cảm thấy cái gì âm ảm.

Nó áp đầu vào ngực hắn. Hắn cúi xuống nhìn nó. rất giống cô gái ấy cô gái hắn yêu sâu đậm.

Trong lúc ấy nó cũng vậy, dù ngất đi nhưng thấy người đang ôm nó cũng rất giống người nó mến thâm suốt 10 năm nay

(2 người này chung tình hem) ^^

.....

Nó mở mắt ra, thấy 1 căn phòng toàn màu đen không à. Nó đang nằm trên giường mặc dù đắp 1 cái chăn bông rất dày nhưng không khí xung quanh thật sự rất lạnh lẽo. Bên ngoài cửa sổ trời vẫn mưa như trút nước. Nó lấy tay xoa nhẹ đầu. đầu nó đang đau như búa bổ.

Gần đây trên 1 chiếc sofa nhỏ có 1 người đang lặng lẽ ngồi ở đó và đọc báo, vẻ đẹp thật sắc sảo, thấy nó ngồi dậy, người đó đặt tờ báo xuống tiến đến và khẽ lên tiếng.

-Cô dậy rồi sao

Nó lao hồng hộc xuống nhà thì bị 1 bàn tay giữ lại:

-Em đi đâu?-hắn hỏi

-Không về nhà thì tôi ra đường chắc

-Sao vậy trời đang mưa to mà ^^-hắn

Nó nghẹn họng không nói đc gì lấy ngay điện thoại ra gọi cho con bạn thân. Thế là nhỏ nhà ta phải phi với tốc độ máy bay đến hộ tổng nó về. Trên đường về nó

cứ nhìn hoài ra cửa sổ, chẳng nói gì. Những rặng cây xanh bên đường lướt qua như gió. Vài cơn gió thoảng qua đem theo mùi hương thoang thoang của những

khóm hoa bên đường, còn đọng những giọt nước trong như pha lê. Mưa mới to vậy mà giờ trong xanh, ánh nắng yếu ớt bắt đầu thức tỉnh, khẽ ánh lên những tia

nắng nhẹ. Ánh nắng không đến nắng gắt chỉ nhẹ rất nhẹ chiếu lên khuôn mặt của nó:

Nhỏ thấy vậy mới trêu:

- Sao rồi! cảm nắng rồi hả?

- Con điên mày có thôi trêu tao đi được không? - Nó gắt

- Bộ không nhận hả. Mặt đỏ rồi kìa. -Nhỏ khoái chí

- Mày cũng hiểu tao mà, suốt 10 năm qua tao không thôi nhớ anh ấy. - Nó khẽ thở dài tựa vào cửa kính ô tô, ánh mắt xa xăm pha chút buồn man mác.

- Tao đã hứa với chị tao rồi! Cả đời này tao phải mang ơn anh ấy. Không được yêu ai khác.

Nhỏ khẽ đặt tay lên vai nó:

- Có những người đến với nhau.....vì thật lòng.....Nhưng.....có người đến với nhau vì vẻ bề ngoài! Chẳng phải anh ấy luôn đi tìm kiếm chị mày. Anh ấy tin chị

mày chưa chết. Luôn luôn không nguôi ngoai

Hé lộ nhân vật mới:

Anh ấy: Là người hàng xóm lúc nhỏ của nó.

nó có 1 người chị gái. Chỉ gặp lần đầu tiên nhưng nó đã thích thầm anh ấy. Nhưng anh ấy thích chị gái nó, chị nó cũng vậy. Tuy buồn nhưng luôn là người soi

sáng cho tình cảm của họ.

Chuyện xảy ra 10 năm trước, 10 năm yêu thầm 1 người con trai. Ngày đó 3 người chơi rất thân. Lúc đó nó và chị mới chỉ 10-11 tuổi. Anh ấy lớn hơn nó và chị gái

3-4 tuổi.

Chị gái nó mắc bệnh tim bẩm sinh biết vậy ba nó quyết định đưa chị gái sang Mỹ chữa bệnh. Vào trước ngày đi, chị gái đến gặp anh ấy chào tạm biệt. Nhưng lại

cứu anh ấy khi chiếc xe tải mất phanh. Từ đó, anh ấy luôn hối hận vì đã mắc nợ chị ấy.

Trước khi chết chị nó có nói rằng nó hãy thay chị để chăm sóc cho anh ấy

Khi chị mất gia đình anh ấy cũng chuyển đi mà không nói tạm biệt.

- Biết làm sao được. Có thể tao ko bao giờ giống chị tao, không thể làm anh ấy hạnh phúc. Dù tao có cố gắng bao nhiêu cũng chỉ là hư vô. Anh ấy chỉ coi tao như

em gái mà thôi. Tao ko nên tự lừa dối mình rằng anh ấy cũng có tình cảm với tao. Chẳng qua chỉ là.....anh ấy thấy có lỗi nên mới coi tao như em gái thôi.

-Chẳng phải mày cố gắng học võ rồi muốn trở thành bác sĩ vì anh ấy sao. Lúc học mẫu giáo mày từng bảo mày ghét học võ vì đánh nhau với người khác, rồi ghét

cả bác sĩ vì nghề đó rất tàn nhẫn. Sao mày có thể hy sinh tất cả vì một kẻ không yêu mày? - Nó nói lòng có chút xót xa

- Chẳng phải người ta nói ' Tình yêu là cho đi nhưng đầu nhất thiết cần nhận lại ' Tao cũng hy vọng anh ấy sẽ tìm được 1 người con gái khác. Chị tao chắc cũng

ko muốn anh ấy sống trong những kí ức đau khổ.

.....

Cuối cùng chiếc xe cũng dừng lại. Đến nhà nó mệt mỏi muốn chạy ù lên giường và nằm xuống ngủ. Hôm nay thực sự là 1 ngày rất mệt mỏi.

Nó lên giường ngủ 1 mạch đến sáng mà không ăn tối. Chắc do buồn ngủ quá nên nó không suy nghĩ đến việc của cậu ta.

Cuộc sống đúng là vất vả lúc nào cũng phải lo nghĩ.

7. Chương 7: Cảm Ơn Anh Đã Trở Về! P1

Sáng hôm sau nó dậy rất sớm. Phải nói hôm nay tâm trạng của nó vô cùng tốt.

Hôm nay là 1 ngày chủ nhật. Một ngày đẹp trời, ánh nắng sáng sớm nhẹ nhàng đủ làm người ta cảm thấy dễ chịu vô cùng. Sương sớm chưa tan vẫn hơi se lạnh, những ngày

mùa thu đẹp đẽ, cảnh lá rụng bên đường, cảnh cặp sách tới trường kỉ niệm man mác của 10 năm trước cứ từ từ ùa về trong kí ức không tránh khỏi những xúc động mãnh

liệt. Đúng vậy.....

Tự truyện của nó ToT

Nhiều khi thấy lòng như có gió lùa, mây mỏng trôi không hạn định. Hoang vắng, mênh mông. Nửa muốn lấp đầy hanh hao, nửa muốn trôi lênh đênh tháng ngày để hương tháng tám

mang những nỗi nhớ sang mùa, không ồn ào mà nhẹ nhàng cùng cơn gió mùa thu se se. Nửa muốn thu cho gác nhẹ nỗi niềm lên những chiếc lá vàng úa. Tháng 8 mùa những

thương nhớ, mùa của những con người nặng tình.

Tôi thường nghe nói mùa thu là mùa đẹp nhất trong năm. Mùa của vẻ đẹp Hà Nội lên ngôi : "Hà nội mùa thu..cây cơm nguội vàng.. cây bàng lá đỏ...nằm kề bên nhau, phố xưa nhà

cổ ...mái ngói thâm nâu. Hà nội mùa thu...mùa thu Hà nội ! mùa hoa sữa về thơm từng cơn gió. Mùa cỏm xanh về ...thơm bàn tay nhỏ..cỏm xưa vĩa hè.....thơm bước chân

qua! Chiều thu hồ tây... mặt nước vàng lay bờ xa mời gọi, chiều thu thương nhớ ...bầy sâm cầm nhỏ vỗ cánh mặt trời. Hà nội mùa thu đi giữa mọi người,lòng như thăm hỏi: Tôi

đành nhớ ai? Sẽ có một ngày chiều thu hà nội, trả lời cho tôi. Sẽ có một ngày trời thu Hà nộitrả lời....cho....tôi...!" (Nhớ mùa thu Hà Nội). Mùa thu - mùa của gọi nhớ yêu thương,

mùa của tình người ấm áp. Có thể mùa thu là vậy, theo những gì tôi cảm nhận, nghe kể và cảm nhận qua bài hát. Tôi rất ít khi ngắm những biểu hiện của mùa thu vì tôi sợ mình lại

nhớ đến người mà tôi yêu nhất- chị tôi đã ra đi trong 1 ngày thu ...Người ta thường nói thời gian sẽ cướp đi những gì mà ta yêu quý. Nhưng không, đối với tôi thời gian sẽ mãi mãi

không bao giờ mang hình ảnh của chị tôi- hình ảnh về người chị luôn lung linh trong trái tim tôi như ngọn lửa âm ỉ, tuy không bùng cháy nhưng cũng không mất đi....

Đã 10 năm rồi tôi không được gặp chị ấy.....Đó là 1 quãng thời gian dài tưởng chừng như ngàn năm. Tôi cứ nghĩ 10 năm ấy tôi có thể quên đi những đau khổ, mất

mát và đau thương ấy....

Kết thúc hồi tưởng—————

Nó đi xuống nhà và ra vườn. Nó bảo với mấy cô giúp việc.

-Hôm nay các cô cứ nghỉ đi, để cháu chăm sóc chị cháu. Cháu muốn ở bên chị ấy hôm nay.

Cô giúp việc mỉm cười đồng ý. Khu vườn trong thoáng chốc trở nên yên tĩnh chỉ còn nó đứng trong khu vườn, gió thoảng qua nghe tiếng xào xạc.

- Chị à! Hôm nay em sẽ ở đây với chị cả ngày, em sẽ chăm sóc những bông hoa chị yêu thích nhất. - Nó nói thầm và đặt tay lên những bông hoa oải hương thơm nồng, khẽ cười nhẹ.

Khu vườn này là nơi mà hồi nhỏ 3 người tụi nó chơi trốn tìm (Nó, chị gái và anh ấy (tên là hải)). Trong nơi này đã có rất nhiều kỉ niệm, vui có buồn có, hạnh phúc có, nước

mắt có, chia ly cũng có. Nó lấy vòi xịt nước xịt lên những bông hoa màu oải hương tím. Khu vườn này chỉ trồng có hoa oải hương tím, ý nghĩa của loài hoa này chính là tình yêu

và chờ đợi. Trong vườn có 1 cái cây rất đặc biệt mà bố nó đã tặng cho chị gái nhân ngày sinh nhật, cành hoa này trồng sẽ có những màu tím khác nhau tím đậm tím nhạt, tím

hồng, tím pha....và đặc biệt rất dễ sống, chỉ cần tưới nước mỗi lần 1 ngày là có thể sống. Chị nó và anh ấy đã cùng nhau trồng cái cây hoa này xuống, 2 người con chôn xuống

2 thứ là vật ước hẹn. Khi nào họ lớn lên sẽ cùng nhau đào cây hoa này lên để lấy vật đính ước đó. Tình cảm của họ đã gắn bó với nhau từ khi còn nhỏ. Lâu lắm rồi nó mới được

sống lại những kỉ niệm đẹp như vậy. Thực sự trong lòng nó rất vui.

CHAP NÀY VIẾT CHÁN QUÁ SORRY CÁC BẠN :(((

8. Chương 8: Chương 8 Cảm Ơn Anh Đã Trở Về! P2

Sáng hôm sau nó vẫn đang nằm trên giường. Nhỏ xông xáo đập cửa. Nhìn vào cảnh tượng lúc này, nhỏ lắc đầu ngán ngẩm:

- DẬY MAU LÊN! MUỘN HỌC RỒI- Nhỏ hét

Phải nghe cái giọng của nó mới thấy thật kinh khủng to như cái lao phóng thanh vậy.

- Nó bật dậy luôn vào phòng thay đồ thì bị nhỏ chặn lại:

-Mày- hôm nay không được mặc quần áo nữa mặc váy đi - Nhỏ chỉ vào mặt nó hét

- Tiểu thư à! Tôi xin nàng. Nàng biết tôi ghét nhất là mặc váy mà. - Nó nài nỉ cầu xin

-Không!

Mặt nó xị ra trông ghét lắm -_-

Cuối cùng nó nghĩ ra 1 kế. Nó lấy trong tủ ra 1 cái váy xếp li màu tím than dài qua đầu gối 2cm. Mặc áo đồng phục rồi bên ngoài còn khoác thêm 1 cái áo nữa -_-

-Chịu mầy rồi đấy bó tay.-Nhỏ nói rồi lúi nó xồng xộc xuống nhà đi học mà chưa kịp ăn sáng ToT

Tua nhanh đến trường học vào giờ học

Tiết 1 trống vào lớp. Cô giáo chủ nhiệm bước vào lớp. Cô khẽ mỉm cười:

- Lớp ta hôm nay có thêm 1 học sinh mới. Đặc biệt đây là 1 bạn nữ rất xinh nhé!

-Hotgirl tiếp rồi- Các hs đang xì xào.

Cô giáo gõ thước im lặng rồi ra hiệu cho bạn hs mới bước vào lớp.

Ồ! Cô gái ấy. Xinh như thiên thần vậy. Cô ấy mặc 1 chiếc áo dài trắng thanh tao mái tóc đen óng thả dài ngang lưng, Cô ấy đẹp giản dị, 1 người con gái nhã nhặn lịch sự. Cô

ấy bước vào lớp khẽ nở 1 nụ cười duyên dáng. Cô ấy nói-gọng nói vô cùng trong trẻo nhẹ nhàng:

-Xin chào mình là Hoàng Mai.

Cô gái ấy sao có thể vậy. Sao có thể giống đến như vậy. Họ là song sinh ư? Không thể nào!! - Một loạt câu hỏi đang đặt ra trong đầu nó, tay nó khẽ run lên, môi mấp máy như

muốn nói gì, 2 giọt lệ từ khóe mắt khẽ chảy dài trên gò má trắng sứ.

Nhỏ cùng sững sờ, hiểu đc cảm xúc của nó liền quay xuống. Hẳn rồi nó phải bàng hoàng và xúc động lắm....

Câu chuyện đến hồi gay cấn rồi đấy. Mình sẽ bật mí cho các bạn diễn biến tiếp theo của câu truyện nhaa yêu yêu nhiều

Cô gái tên Hoàng Mai đó rất giống với chị gái của nó, từ ngoại hình cho đến tính cách và cách cư xử. Nó rất thích cô bạn này. về sau 2 người này cũng chơi thân với nhau lắm.

Khoảng 6 tháng sau anh hải (Mối tình đầu í í, ko nhớ xem lại chap 7 trước nha) về nước, sau khi chị nó chết thì anh ấy đi Mỹ và quyết tâm trở thành bác sĩ, quay về gặp lại nó,

nhưng về sau lai yêu Hoàng Mai :((((

Cảm ơn các bạn đã ủng hộ cho ý kiến vs nha ^^

9. Chương 9: Mùa Oải Hương Năm Ấy

Suốt 2 tiết học, nó ko thể tập trung đầu óc như trên mây vậy. Vừa nghe tiếng trống ra chơi, nó chạy 1 mạch lên phòng hiệu trưởng xin cô giải cho ngồi cạnh Hoàng Mai.

Sơ đồ sau khi chuyển chỗ

Bàn 1:

Bàn 2:

Bàn 3: [Nó] [Hoàng Mai]

Bàn 4: [Nhỏ] [Bạn thân hải]

Bàn 5: [Hải]

Thế là cả buổi học hôm ấy, nó luôn mồm hỏi sở thích..... của Hoàng Mai làm cô gái tưởng mình như tội phạm vậy. Trả lời không hết, hoảng hốt toát mồ hôi ????????

Thoạt đầu nó ngỡ ngàng thoáng chút ngạc nhiên lắm. Cứ như người ngồi trước mặt nó ko phải Hoàng Mai mà là chị gái nó vậy ????????

Nó nghĩ thầm : " Nếu anh ấy gặp đc cô gái này thì anh ấy có thể quên đi chị nó- quên đi những đau khổ đã dày vò tâm trí anh suốt bao nhiêu năm qua" trên môi khẽ nở 1 nụ cười tỏa nắng ???????? (tả ghê quá các bạn thông cảm)

Cuối cùng tiếng trống tan học cũng vang lên. Nó quay xuống nói với nhỏ:

- Mày về trước đi tao muốn đi cùng "chị gái tao" ????????
- Ok nhưng lạ thật í, cứ như bản sao của chị mày vậy ????????
- Ok bye đi chơi vs mấy thằng tài tử của mày đi ????????

Nói chưa xong nó đã kéo tay Hoàng Mai chạy ra khỏi lớp.

Nó dẫn Mai tới 1 nơi, vườn hoa oải hương tím của trường.

Huhu sorry các bạn máy tính hỏng nên viết đc ít, mình sẽ bù sau nha

Chúc các b đọc truyện vui vẻ và cho mik ý kiến vs ????????

10. Chương 10: Hoàng Mai! Chị Là Người Duy Nhất!

Quay lại với hân, chắc hân cảm thấy bị bơ không thương tiếc. Trong đầu hân đang đặt ra vô số suy nghĩ " Cô ta nghĩ mình là ai chứ? Thấy mình hơi động lòng mà đòi làm cao sao? Cái loại đàn bà gì vậy chứ? ". Thế là hân ta quyết định đi theo nó và Hoàng Mai. Hai người đang đi đến khu vườn trồng hoa oải hương. 2 đứa thở hổn hển, trời sắp trưa, ánh nắng có phần gắt hơn, nhưng không thể ngăn cản người ta thưởng thức vẻ đẹp trước mặt, có phải oải hương tím càng lung linh, mỹ miều tuyệt đẹp hơn dưới những ánh nắng vàng óng kia. Dù vậy người ta vẫn thấy rất lãng mạn, như đang đi trên cây cầu tình yêu ở pari vậy. Thực sự đẹp tuyệt vời. Nó mỉm cười hài lòng:

- Hoàng Mai này! Có thể cho em gọi chị là chị được không? Chị thực sự rất giống với người ấy.
- Người ấy???
- Đó là chị gái em, chị rất giống chị ấy. Không phải chỉ là ngoại hình mà cả tính cách nữa. Nhưng chị ấy đã.....- Nó không nói đc nữa.
- Hoàng Mai cũng là 1 người hiểu chuyện. Cô khẽ dang tay ôm nó vào lòng, dù 2 đứa bằng tuổi nhau nhưng Hoàng Mai có vẻ chững chạc và trưởng thành hơn nó.
- Chẳng phải chị gái của em đang đứng trước mặt sao! - Mai khẽ cười mỉm, 1 nụ cười của thiên thần ^^ xinh toét vời luôn
- Chị.....Chị....Mai!- Đã lâu lắm rồi nó mới đc gọi ai đó nó hằng mong ước đc gọi như thế.....với người ấy
- Chị cũng thích hoa oải hương tím à?
- Đương nhiên rồi! Oải hương tím rất đẹp, tình yêu bất diệt và chờ đợi mòn mỏi. Chị muốn tìm 1 người cũng yêu loài hoa này, thực sự chị rất muốn đc cùng anh ấy nắm tay nhau đi trên cánh đồng oải hương, nắm tay nhau đi hết cuộc đời này. ^^
- Nếu anh Hải gặp đc chị chắc sẽ bất ngờ lắm- Nó khẽ cười nhìn về phía xa xăm, nơi ánh nắng vàng nhạt.
- Hải??? Anh ấy là ai vậy??
- Là thanh mai trúc mã của chị em đấy, nếu anh ấy gặp chắc sẽ yêu chị từ cái nhìn đầu tiên, giống như yêu chị em vậy- ^^

- Anh ấy hẳn là 1 người nặng tình lắm nhỉ “ em gái”? Nghe em nói làm chị càng muốn gặp anh ấy, em có cho chị nghe về anh ấy đi!!!!

- Anh Hải là 1 người tốt bụng, vui tính. Anh ấy là hàng xóm lúc nhỏ của em nhưng em luôn coi anh ấy như anh trai vậy. 1 người rất ấm áp 1 người vì người khác mà quên bản thân mình, 1 người luôn sống vì người khác. Lúc nào anh ấy cũng quên bản thân mình mà nghĩ cho người khác. Nó khẽ thở dài vừa nói, mắt đờm chút buồn.

-Trời ạ! Anh ấy là mẫu người lí tưởng của chị đấy! 1 người ấm áp, khác với vẻ ngoài vui tính trầm mặc ^^
2 người họ đã nói chuyện rất lâu mà không để ý tới bóng người ở đằng xa đang dăm chiêu suy nghĩ về họ.

11. Chương 11: Anh Đang Ở Nơi Nào? Anh Có Hạnh Phúc Không?

2 người ra đến cổng trường, Hoàng Mai đã lên xe về nhà trước, nó định gọi taxi đi về thì cái tên oan gia ngõ hẹp đã đứng đấy, hẳn mở cửa ô tô bước xuống:

- Lên xe!

Nó nghĩ thầm trong bụng chửi rửa tên kia, nó coi hẳn như không khí mà không biết đằng sau đang sắp có bão ^^

Hắn lệnh cho tên lái xe đi lên chặn đường nó.

- Lên xe mau lên!

- Đồ điên! Anh có ý đồ gì?

- TÔI SẼ KHÔNG NHẮC LẠI!

- Anh có nói gì có chết tôi cũng không bao giờ đi chung xe với tên biến thái đâu! Làm ơn đi đi!

- Cô nói gì cơ?

- Điếc à? À mà khổ ghê, hóa ra anh bị khiếm thính.

Hắn đã điên lên xuống xe đến gần nó càng ngày càng bước sát hơn. Nó bắt đầu giơ tay tự vệ:

- Nào có giỡn thì đến đây, đồ tiểu nhân dám c ơ trò bỉ ổi à?

Hắn nhếch mép cười. 2 đứa đấu nhau 1 lúc thì hẳn cũng thắng. Cũng phải thôi dù có dai đen nhưng nó cũng là con gái, yếu hơn tên kia rất nhiều. :((

Hắn đang giữ tay nó, Nó nằm gọn trong vòng tay của hắn.

Sorry các bạn :(((dạo này bận học viết dc ít quá

12. Chương 12: Tình Yêu Vừa Đến Nhưng Anh Lại Nói Anh Phải Ra Đi

- Đồ điên bỏ ra ngay nếu không tôi sẽ ko nể nang đâu.....

Tua nhanh đến tối nè

Nó đang tay tựa lên cửa sổ mắt nhìn lên trời ngắm những vì sao lấp lánh. Nó khẽ thở dài.

Tình cờ anh đến bên em

Vòng tay ấm áp ôm lấy em

Và khi em còn đang ngây ngốc nhìn anh

Anh lại nói tạm biệt

Anh vốn chỉ xuất hiện trong giấc mơ
Giờ đây đã xuất hiện trước mắt em
Tình yêu vừa đến
Nhưng anh lại nói anh phải ra đi
Em đã chờ đợi anh rất lâu
Nhưng anh lại nói chúng ta ko thể ở bên nhau
Em thật ngốc nghếch
Nước mắt cứ rơi như muốn nói với em
Đã đến lúc tạm biệt
Khi chúng ta gặp lại, em sẽ nói:
“Em vẫn ổn, chào anh!”
Em vẫn được gặp anh trong giấc mơ đúng ko?
Em sẽ nhắm mắt lại
Tình yêu vừa đến
Nhưng anh lại nói anh phải ra đi
Em đã chờ đợi anh rất lâu
Nhưng anh lại nói chúng ta ko thể ở bên nhau
Em thật ngốc nghếch
Nước mắt cứ rơi như muốn nói với em
Đã đến lúc tạm biệt
Hy vọng, thời gian trôi thật nhanh
Mang anh trở về bên em
Hy vọng, chỉ một lần thôi, anh sẽ nói với em
Những điều tưởng chừng ko thể
Anh đang ở đâu?
Anh có hiểu được trái tim em?
Em rất nhớ anh
Ở nơi này em ko thể nhìn thấy anh
Em nhìn bầu trời đêm mờ mịt, hét lên: “Tạm biệt!”
Tình yêu vừa đến
Nhưng anh lại nói anh phải ra đi
Em đã chờ đợi anh rất lâu
Nhưng anh lại nói chúng ta ko thể ở bên nhau
Em thật ngốc nghếch
Nước mắt cứ rơi như muốn nói với em
Đã đến lúc tạm biệt.....

2 hàng lệ chảy dài trên má:

“Tại sao, tại sao cứ phải tạm biệt nhau?”

“Anh muốn em đợi anh bao lâu nữa? Em ... em....sợ.... em sẽ không.....yêu.....anh nữa! ”

Tua thời gian về thời điểm đó

Nó mất đà ngã vào lòng hắn, nó định tấn cho hắn 1 trận nhưng sao thế này? Khoảnh khắc này khoảnh khắc này, người đứng sau nó có phải là anh ấy,

Nó bất ngờ quay 180 độ đứng đối diện ôm cổ hắn, nước mắt hàng dài chảy long lanh như giọt sương.

Hắn chỉ từng người cười thầm “ Minh đẹp trai vậy ư?” nhưng hắn không biết rằng chỉ là, chỉ là trong lúc này hắn rất giống người con trai ấy, 1 người từng là tất cả.

Quay về lúc tối

Nó rất muốn thời gian lúc ấy dừng lại để nó đc ôm anh lâu hơn, mãi mãi không bao giờ buông tay ra!

13. Chương 13: Tình Cờ Anh Đến Bên Em Vòng Tay Ấm Áp Ôm Lấy Em P1

Sáng hôm sau nó đã dậy từ rất sớm. Nhỏ ngạc nhiên lắm, trời hôm nay chắc bão cấp độ 11,12 quá -_-Nhỏ vừa nói vừa đưa tay lên trán con bạn sáng nắng chiều mưa của mình:

- Mày mày.....màymày sao thế? Bộ bệnh à? Mới 6h15’ sáng mà?

- Đồ điên! Tao vẫn bình thường ĐANG RẤT BÌNH THƯỜNG! Chỉ là muốn đi học sớm thôi!

Nhỏ vẫn nghi nghi nhưng thấy vậy nên không muốn hỏi.

ĐẾN TRƯỜNG

2 đứa đến sớm nhất lớp luôn mà phải gọi là sớm nhất trường í -_-

Nó cầm tay nhỏ bảo:

- Đến đây với tao được không?

- Đi đâu thế???

- Cứ đi thì biết.

Thế là nó dẫn nhỏ tới nơi ấy- nơi tình yêu của nó và anh ấy bắt đầu (tình đơn phương nha anh ấy vẫn chưa biết)

1 nơi thực sự rất đẹp, rất lãng mạn, rất yên tĩnh, và rất ít người đi qua nơi này.

Nhỏ ngạc nhiên hỏi:

- Sao tự nhiên lại tới đây! Sao lại là hoa oải hương?

- Tao....tao... muốn.....xin lỗi chị tao! Tao....tao đãkhông thể giữ lời hứa.

Nó rồi, nó quì xuống đặt tay lên những bông hoa tím nhàn nhạt, ánh sáng long lanh, ánh sáng vàng óng của màu nắng nhẹ nhẹ chưa làm những giọt sương đọng lại trên đó bay đi:

- Em xin lỗi! Em xin lỗi chị!

14. Chương 14: Tình Cờ Anh Đến Bên Em Vòng Tay Ấm Áp Ôm Lấy Em P2

Xin lỗi các bạn nhiều, dạo này bận học nên ko viết đc nhiều lắm

Cho mình ý kiến nha, 1 cmt còn lớn hơn nhiều lượt view í

Ở đằng xa xa kia là 1 người con trai tỏa nắng đứng sau gốc cây, nhìn chăm chăm về phía 2 cô gái. Anh ta có ý đồ gì vậy?

..... Sau lúc 2 đứa nói chuyện thì nhỏ đi về lớp trước.

Thấy nó vẫn đứng đó, hấn mới lại gần định trêu nó. Hấn rón rén định hù nó giật mình để trượt chân mà ngã.

.....

Bỗng nhiên nó quay người lại vì định quay về lớp.....

Đúng lúc hấn đến gần sát gần nó chuẩn bị hù thì.....

Aaa- Nó và hấn đồng thanh hét

Và rồi.....

1 chuyện kinh khủng đã xảy ra.....

Nó nằm đè lên người hấn vì lúc này giật mình nên mất đà, hấn nằm trên mặt đất, 4 con mắt nhắm nghiền.....

1 lúc sau mới lấy lại bình tĩnh, nó mới mở mắt ra thì ôi thôi. 2 người lúc này,,,,.....

Nó hoảng sợ ngồi bật dậy, định đánh cho cậu ta 1 trận:

- Này này tên kia không có mắt à?

Nó vừa định giơ tay lên thì cái bộ mặt oan gia đập ngay vào mặt.

- Saoo....sao Sao cậu lại ra đây? Có.....có ý đồ gì, nó lấp bắp hỏi tay vẫn chưa hạ nắm đấm xuống

- Bộ cái nơi này nó là nhà của cô mà cấm tôi đến à?

- Anh.....anh.....- Nó nghẹn lời (phù thủy cãi cùn)

- Tôi mới chính phải là người hỏi cô câu đó! Lúc này lợi dụng để được ôm tôi chứ gì?

- Nghĩ anh là có giá lắm sao, đồ làm cao, bí ổi bất lương. Máu ko lên não à, hết ảo tưởng sức mạnh chưa hay để tôi đấm cho anh 1 cái cho tỉnh ngủ nhé?

- Cô.....cô.....- Hấn

- Chẳng phải nghe lén người khác nói chuyện sao? Muốn nghe chuyện con gái à? Tên dê tiện

- Tôi chưa bao giờ nghe mấy lời sỉ nhục ấy, nam thần như tôi có hàng dám con gái theo.

Nó chẳng thèm quan tâm, đi thẳng vì ko muốn nói chuyện với tên kia.

Mới đi được mấy bước hấn đã chặn đường ko cho nó đi tiếp.

- Đi ra!

- Ko

- Lí do?

- Hôm đó tôi đã cứu cô rồi! Trả ơn đi! Chẳng ai cho nhau không gì cả! - Hấn vênh mặt tự mãn

Tim nó bỗng lệch 1 nhịp, sao tự nhiên nó lại rug động trước câu nói này. Lấy lại bình tĩnh:

- Thôi đc rồi? Anh muốn gì?

- Tôi ư? Tôimuốn.....- Mặt hắn nở 1 nụ cười ma mẫn

Nó khẽ rung mình, mặt hơi xanh, không biết tên quỉ kia sẽ bày trò gì đây. Không dám nghĩ đến nữa, ToT

15. Chương 15: Em Là Con Ngốc Luôn Ảo Tưởng Về Tình Yêu Của Anh (kết + Ngoại Truyện)

Hello các thần dân đọc truyện, dạo này lịch học căng như dây đàn, ít có tg viết truyện quá, từ h chắc mình ko đăng chap thường xuyên đc

Đây là chap cuối nhé mọi người cảm ơn vì suốt thời gian qua đã ủng hộ mình. ình gà lảm, viết còn lủng củng có gì cứ cmt để góp ý cho mình với nhé

=====

Nó trở lại lớp học, mau mau sóc lại tinh thần.

“Mau quên đi, chỉ là lỡ thôi, đừng nghĩ bậy.” - Nó suy nghĩ thầm trong lòng.

Nhớ về anh, nó lại thấy buồn. Anh luôn tốt với nó nhưng chỉ là em gái thôi.

EM GÁI...

Tình yêu mà bị coi như tình cảm anh em.... đau lòng biết mấy

Chưa bao giờ nó ước, số phận không cho nó là Hoàng Mai...

Còn hẳn lúc này vẫn chưa khỏi nhớ lại lúc ấy, tim giờ cứ đập thình thịch.

Hắn lắc đầu, không thừa nhận rằng trái tim mình đang dần thay đổi

6h sáng tại sân bay

Anh kéo vali, quần áo chỉnh tề, khuôn mặt không góc chết, mũi cao, “nạnh nùng”, chỉ có điều trái tim vẫn vậy, bị tổn thương sâu sắc.

“Nhi, em vẫn đợi anh chứ?”

....

Tóm tắt truyện

Hôm nay là chủ nhật, nhỏ và nó đang vô cùng hạnh phúc. Chưa lúc nào thấy cuộc đời toàn những màu hồng đẹp đẽ này.

Hôm nay ba mẹ nó nói anh sẽ về nước, tự dưng nó vui quá...

Nhưng cứ sao sao í, trái tim nó đang dần thay đổi rồi.

Anh muốn yêu nó chỉ vì giống chị nó.

Nó không muốn làm 1 người thế chỗ...

Vậy nên nó đã từ chối anh ấy.

...

Anh buồn và đau lòng, do định mệnh hay đã gặp Hoàng Mai, 1 mối tình đẹp lại diễn ra.

Anh ấy đã hết đau khổ rồi.

Với cương vị như 1 người em gái, nó cảm thấy vui cho anh trai mình

...

Nó với hần thì bắt đầu thích nhau không chịu thừa nhận

Nhỏ và bạn thân đã say đắm rồi :))). Nhiệm vụ quan trọng bậc nhất của họ là ghép đôi 2 tên khó ở kia với nhau...

Haizz, 2 tên đó thâm cày quá, không chịu thừa nhận, không ai chịu ngỏ lời trước cả, sẽ mệt đây

Ngoại truyện: Hạnh Phúc Mãi Mãi

Thật lâu sau đó có 1 việc đã xảy ra...

Nhỏ sắp điên vì 2 tên ấy cuối cùng cũng nghĩ ra 1 kế

Nhỏ đưa nó đi chơi, khóa mọi điện thoại không cách nào liên lạc đc với hần và bạn thân. hehe xem 2 người họ trốn được bao lâu

Sau đó bạn thân hần lại nói với hần là nó với nhỏ bỏ đi rồi,...

Hần đã điên lên rồi đi tìm 2 cô gái đáng yêu về.

Trời ạ mỹ nam nhà ta cũng phải xuống nước năn nỉ hẹn hò trước

Nhục! 1 từ Nhục nhucuj không thể chịu được

Mất hình tượng mỹ nam quá không thể tin được.

Và đương nhiên là nó ngại lắm, nhưng vẫn đồng ý rồi ^^

7 năm sau đó, những đứa bé đang chơi ở ngoài vườn..

đó chính là con của nó và nhỏ

nó có 2 trai, nhỏ 1 trai 1 gái chơi đùa hạnh phúc

Họ hạnh phúc mãi mãi!

Hết truyện

Kết thúc truyện rồi cũng buồn quá cảm ơn mọi người vì đã ủng hộ mình, mình viết dở lắm ^^

Bye bye các bạn nha

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-hay-o-ben-anh-nhe-co-duoc-khong>